

Sygn. akt: VII Cupr 428/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy wL.VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt. VII Cupr 428/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 17 grudnia 2013 r. strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. M. kwoty 845,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu. Uzasadniając swoje stanowisko strona powodowa wskazała, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z zawartej w drodze formularza internetowego umowy pożyczki nr (...) zawartej 29 sierpnia 2013 r., a na jej wysokość składa się kwota główna wraz z oprocentowaniem 607,89 zł, opłata administracyjna 48 zł, składka zabezpieczenia pożyczki 124,11 zł oraz koszt upomnień i pism 41 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami.

Powód wskazał, iż pozwany złożył wniosek o pożyczkę wypełniając formularz internetowy, a następnie dokonał przelewu na kwotę 1 zł, który świadczył, iż pozwany zapoznał się i zaakceptował regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną, wyrażając chęć zawarcia pożyczki. Powód przelał na rzecz pozwanego umówioną kwotę. Po wykonanej operacji odesłał pozwanemu formularz umowy w celu jego podpisania przez pozwanego i zwrotu kompletnego egzemplarza pożyczkodawcy zgodnie z warunkami umowy. Pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania i nie odesłał podpisanego formularza umowy. W obliczu braku spłaty zobowiązania przez pozwanego strona powodowa wzywała pozwanego do spełnienia świadczenia, mimo wezwań kwota pożyczki nie została uiszczona.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. M. zaprzeczył jakoby kiedykolwiek zawierał umowę pożyczki za pomocą formularza internetowego, wskazał że padł ofiarą oszustwa, które niezwłocznie zgłosił na policję.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.08.2013 r. w drodze formularza internetowego została zawarta umowa pożyczki nr (...) na kwotę 600 zł. W umowie ustalono całkowity koszt pożyczki w wysokości 780 zł oraz termin jej spłaty. Roczne oprocentowanie od przeterminowanego zadłużenia zastało ustalone w wysokości 16%. Kwotę pożyczki we wrześniu 2013 r. przelano na rachunek bankowy o nr (...). W ustalonym terminie pożyczka nie została spłacona.

Jako strony w/w umowy zostali wskazani powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. oraz pozwany A. M.. Umowa nie została podpisana przez A. M..

Dowód :

- umowa pożyczki nr (...), k. 23-24,
- wniosek o udzielenie pożyczki, k. 30,
- potwierdzenie przelewu na kwotę 600 zł, k. 29,

Pozwany A. M. nie zawierał nigdy żadnej pożyczki za pomocą formularza internetowego. Pozwany nie zgubił dowodu osobistego, nie używał go osobom trzecim.

W dniu 07 października 2013 r. pozwany zgłosił w Komendzie Miejskiej Policji w L. wykorzystywanie jego danych osobowych w tym numeru pesel i numeru dowodu osobistego przez nieustaloną osobę, w wyniku czego zostały zaciągnięte pożyczki na szkodę pozwanego oraz pożyczkodawców.

W toku postępowania prowadzonego przez Komendę Miejska Policji w L. nie udało się ustalić personaliów sprawcy, który doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Ustalono jednak, iż działalność sprawcy na charakter powtarzalny. Schemat działania opierał się na założeniu rachunku bankowego w oparciu o dane pokrzywdzonego, następnie był wypełniany formularz pożyczki, w którym wskazywano fałszywy adres zamieszkania, numer rachunku bankowego oraz numer telefonu kontaktowego. Prócz pozwanego ustalono również innych pokrzywdzonych w tym zarówno osoby fizyczne jak i instytucje udzielające pożyczek inne niż strona powodowa.

W obliczu niewykrycia sprawcy 29 kwietnia 2014 r. Komenda Miejska Policji w L. umorzyła dochodzenie w sprawie dokonanego w sieci internet doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawarcie umów pożyczek gotówkowych za pośrednictwem portali internetowych z wykorzystaniem danych m.in. pozwanego A. M..

Dowód:

- postanowienie z dnia 29.04.2014 r., k. 59-61,
- przesłuchanie A. M., k.97,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył istnienia wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki nr (...), do spłaty której zobowiązany był pozwany A. M.. Strona powodowa twierdziła, iż między stronami sporu doszło do zawarcia umowy pożyczki za pomocą portalu internetowego w wyniku czego strona powodowa wypłaciła pozwanemu kwotę w wysokości 600 zł, pozwany zaś nie spłacił jej w ustalonym terminie. Pozwany zaprzeczył jakoby kiedykolwiek zawierał umowę z powodem, co więcej w toku postępowania wskazywał, że nigdy nie zawarł umowy pożyczki za pomocą portalu internetowego.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Ustawodawca dla każdej umowy

pożyczki o wartości przekraczającej kwotę 500 złotych przewidział formę pisemną dla celów dowodowych (art. 720 § 2 k.c.). Ustawodawca w przypadku formy pisemnej zastrzeżonej jedynie dla celów dowodowych ogranicza możliwość prowadzenia dowodów z zeznań świadków i przesłuchania stron jedynie na fakt dokonania czynności (art. 74 k.c.).

W przedmiotowej sprawie strona powodowa przedstawiła zawartą na piśmie umowę pożyczki, w której określono warunki jej wypłaty tj. między innymi jej wysokość, termin spłaty czy też skutki nieterminowej spłaty zadłużenia. Umowa była konsekwencją złożenia wniosku przy pomocy sieci internet. Nie ulega wątpliwości, że strona powodowa wypłaciła na rachunek wskazany we wniosku kwotę 600 zł, co wynika bezpośrednio z akt sprawy, jednak na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w szczególności w oparciu o ustalenia Komendy Miejskiej Policji w L. brak jest podstaw, aby uznać, iż zobowiązanym z tytułu umowy pożyczki w przedmiotowej sprawie był pozwany A. M.. Abstrahując od faktu, iż umowa pożyczki nie została podpisana przez pozwanego należy wskazać, iż z ustaleń policji wynika, iż nieznany sprawca działający w okolicach W. wszedł w posiadanie danych identyfikujących wiele osób w tym pozwanego A. M. i w oparciu o nie między innymi na terenie L. doprowadzał do niekorzystnego rozporządzania mieniem pożyczkodawców w tym powoda, działając jednocześnie na szkodę fałszywie wskazanych pożyczkobiorców w tym pozwanego. Sprawca zawierając umowy wskazywał uprzednio założone przez siebie, w oparciu o skradzione dane osobowe, rachunki bankowe, na które były przelewane środki uzyskane z zawieranych umów. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, uznając że nie zawarł on umowy pożyczki nr (...), a także nie uzyskał żadnych środków pieniężnych, do zwrotu których byłby zobowiązany względem powoda.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.